

Written by

Sunday, 01 February 2009 13:10 - Last Updated Sunday, 01 February 2009 13:14

31 ஐந்தாம் பகுதி முழுவதும் முத்துக்குமாருக்கு அஞ்சலி சலுத்தும்
சுவரொட்டிகள். குவிந்து கொண்டிருந்த கட்டத்தில் மாணவர்கள் அதிகம்.

அவ்வகையில் முத்துக்குமாரின் விருப்பத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள் என்றும்
கூறலாம். கட்டத்தில் ஆங்காங்கே ராஜபக்சே, ஜயேலலிதா, சோனியா ஆகியோரின்
கொடும்பாவிகளும் காங்கிரஸ் கொடிகளும் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

தொலகை காட்சிக்காரர்கள் யாரையும் காணவில்லை. குறிப்பாக சன் டிவி, கலைஞர் டிவி,
ஜயா டிவி. தட்டுக்கிட்டுப் போய் அங்கு வந்து சிக்கிய என்.பி.பி.வி காரர்கள்
விரட்டியபிக்கப் பட்டனர். மக்கள் தொலகை காட்சிக்கு மட்டும் தான் கட்டம் மரியாதை
கொடுத்து.

மேடையாருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது என்றே தெரியாத ஒரு சமூகம். வகைகோ
மகைகளைப் பிடித்து பசேத்தொடங்கினார். “நீ யெல்லாம் ஏன் பசேக்கிறாய்? இறங்கு”
என்று கத்தினான் ஒரு மாணவன். வகைகோவாக்கு ஆதரவாக குரல் கொடுப்பார் யாரும்
இல்லை. “சரி தம்பி, நீ பசே” என்று அவர் பணிந்தார். பின் ஜயேலலிதாவை கவனமாகத்
தவிர்த்து விட்டு கருணாநிதியை வசை பாடத் தொடங்கினார்.

வகைகோ பசிக்கொண்டிருந்த மேடையைக் குரல் பின்னே புரட்சிகர மாணவர் இளைஞர்
அணித் தோழர்கள் வீதி நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். முத்துக்குமாருக்கு
நடித்துக் கொண்டிருந்த தோழர் “என்னுடைய உடலைப் பயன்படுத்தி ஆதாயம் தடேப்
பார்க்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்காதீர்கள்” என்று கட்டத்தைப் பார்த்து கத்திக்
கொண்டிருந்தார். கட்டம் கரவொலி எழுப்பி ஆமோதித்தது.

Written by

Sunday, 01 February 2009 13:10 - Last Updated Sunday, 01 February 2009 13:14

“சே குவரோவையும, மாவோவையும, ஹோ சி மின்னையும காட்டிலும் தலை சிறந்த இராணுவத் தலைவன் பிரபாகரன்” என்று சமந்தமே இல்லாமல் மடேயையில் முழங்கிக் கொண்டிருந்தார் வகைகோ. அவருக்கு நேர் எதிரில் நின்று கொண்டிருந்த மாணவர் கட்டடமோ ஜெயலலிதாவின் கொடும் பாவியை எரிப்பதில் தீ விரமாக இருந்தது.

கனடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் சிலர் உரையாற்றினர். பிறகு நடிகர்களின் வழக்கமான வீர உரைகள். “நான் எதற்கும் துணிந்தவன். வரும்போதே வீட்டில் சொல்லிவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன்” என்ற மனச்சுர் அலிகாணின் சவடால் உரைக்கு விசில் பறந்தது. “நடிகன் மடேயைநேனா உடனே விசில் அடிக் கணுமா?” என்று மடேயையிலிருந்தே அதனைக் கண்டித்தார் ஒரு பணை.

“பீரங்கிகளே உங்களுக்கு இதயமில்லையா?” “துப்பாக்கிகளே உங்களில் ஈரமில்லையா?” என்பன போன்ற பித்துக்குளித் தனமான முழக்க அட்டைகளை ஏந்தியபடி தன்னார்வக் குழுவின்ர் ஆங்காங்கே நின்று கொண்டிருந்தனர். “பிரபாகரன் ஆயுதம் தூக்க விரும்பவில்லை. தூக்குவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்” என்று ஓயாமல் சொல்லியபடியே நின்று கொண்டிருந்தார்கள் 4 தன்னார்வக் குழுக்காரர்கள். கட்டடத்தில் யாரும் அவர்களை சட்டை சவ்யவில்லை. அவர்களும் அந்த “ஏசு வருகிறார்” மடேடரை கட்சி வரை நிறுத்தவில்லை.

வகைகோ, திருமா, நல்லகண்ணு போன்றோர் மடேயையில் தான் இருந்தார்கள். இருப்பினும் மடேயையின் மீது அவர்கள் யாரும் கட்டுப்பாடு சலுத்த முடியவில்லை. ஏனென்றால் கட்டடத்தில் அவர்களுடைய கட்சித் தொண்டர்கள் குறிப்பிடும் அளவுக்கு இல்லை.

Written by

Sunday, 01 February 2009 13:10 - Last Updated Sunday, 01 February 2009 13:14

திடீர் திடீர் ரனெ ஓர் கட்டம் மடே ஏறுவது, தான் பசே விரும்பியவற்றைப் பசேவது, பின்னர் வறோர் கட்டம் வந்து அவர்கள் இடத்தைக் கைப்பற்றுவது என்பதாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது “நிகழ்ச்சி நிரல்”.

பிற்பகல் 2 மணிக் குத் தொடங்க வணே டிய இறுதி ஊர்வலம் 3.30 க் குத் தான் தொடங்கியது. கொண்டாட்டமாகவோ அல்லது துயரமாகவோ நடத்தப்படும் இறுதி ஊர்வலங்களையே சனென்னை கண்டிருக்கிறது. அரசியல் கொலைகளும், லாக-அப் கொலைகளும் இறுதி ஊர்வலத்தைக் கிளர்ச்சி நடவடிக்கையாக மாற்றும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றன எனினும் ஓட்டாக் கட்சிகள் அதனை அனுமதிப்பதில்லை.

முத்துக்குமாரின் இறுதி ஊர்வலத்தையும் மவுன ஊர்வலமாக நடத்தவணே டும் என்பதே இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தினுடைய தலைவர்களின் கருத்தாக இருந்தது. எனினும் அந்தக் கருத்தைக் கட்ட மடேயிலிருந்து கட்டும் துணிவு அவர்களுக்கு இல்லை. மவுனத்தை அவர்கள் மீ ததே திணித்து விட்டது மக்கள் திரள்.

ஊர்வலத்தின் முகப்பிலும் இறுதியிலும் சஞ்சட்டையணிந்த எமது தோழர்கள் முழக்கமெழுப்பிச் சனென்றார்கள். (முழக்கங்களை ஏற்கெனவே வினவ தளத்தில் வளையிட்டிருக்கிறோம்) இவற்றை ஆயிரக்கணக்கில் அச்சிட்டு கட்டியிருந்த மக்களிடையே விநியோகித் திருந்தோம். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், முழக்கங்களில் அவரவர்க்குப் பிடித் தமானவற்றை முழங்கிச் சனென்றார்கள்.

“ஓட்டப் பொறுக்கிகளை ஒதுக்கித் தள்ளுவோம். மாணவர்களாக ஒன்றிணைவோம்”

Written by

Sunday, 01 February 2009 13:10 - Last Updated Sunday, 01 February 2009 13:14

“பார்க்காதே பார்க்காதே சன் டிவியைப் பார்க்காதே” “கலஞ்சூர் டிவியைப் பார்க்காதே”: “சுட்டி சொரணை இல்லாத கருணாநிதி ஒழிக” “பாப்பாத்தி ஜெயலலிதா ஒழிக” எனப் பன ஊர் வலத்தில் எழுப்பப்பட்ட முழக்கங்களில் சில. வழி முழுவதும் எங்கெல்லாம் சுவரில் கருணாநிதி, ஜெயலலிதா, சோனியா சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருந்தனவோ அவற்றைப் பிய்த்தெறிந்து கொண்டே சன்னெறார்கள் சில மாணவர்கள். அவற்றைச் சீரெப்பாலடித்தபடி சன்னெறனர் வறே சிலர்.

இருமருங்கிலும் கட்டிடங்களே தெரியாத அளவுக்கு ஊர் வலத்தைக் காணத் திரண்டிருந்தார்கள் மக்கள். கொளத்திலிருந்து திருவிக நகர், சமெப்பியம் வழியாக பரெம்புரம் அடையும் போதே மணி 6 ஆகிவிட்டது. பரெம்புரிலிருந்து பின்னி மில், ஓட்டேரி, புரசைவாக்கம் எனப் பன போன்ற மக்கள் நெருக்கம் மிகுந்த பகுதிகள் வழியாக ஊர் வலம் செல்லவண்டும் எனப் பதே திட்டம். அந்தப் பகுதிகளில்லெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பரேணியைக் காண ஆவலுடன் காத்திருந்தார்கள். ஆனால் போலீ சோ பரெம்புர ரயில்வே கீழ்ப்பாலத்தின் குறுக்கே தடுப்பரண் எழுப்பி இருந்தது.

பரெம்புர ரயிலடி, வியாசரப்பாடி ஜிவா ஸ்டேசன், ஏரிக் கரை வழியாக மலக்கொத்தளம் சுட்டகாடு நோக்கி ஊர் வலத்தைத் திசை திருப்புவதே போலீ சின் திட்டம். திரை விளக்கின் வளிச்சமும் இல்லாத, சனநெருக்கம் குறைவான பாதை அது. “அந்தப் பாதையில் செல்லமாட்டோம்” என மறுத்து ஊர் வலத்தின் முன்பகுதி சாலையில் அமர்ந்து மறியல் செய்தது. ஊர் வலம் நின்றது. ஒரு மோதலுக்கான களம் தயாராகிவிட்டது.

சாலை மறியலதைத் தொடர்ந்திருந்தால், அனுமதிய் பததைத் தவிர போலீ சுக்கு வறே வழி இருந்திருக்காது. தடியடியோ மோதலோ நடந்திருந்தால் அது விபரீ தமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும். இந்தப் பிரச்சினையில் அததகையதொரு முடிவுக்குச் செல்ல முடியாத பலவீ னமான நிலையில் தான் திமுக அரசு இருந்தது. எனினும் ஊர் வலத்துக்குத் தலமை தாங்கிய ஓட்டுக்கட்சித் தலைவர்களோ அதைவிடப்

